



ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ

Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἔχει μείνει στή μνήμη τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς ὁ τόν Χριστόν ἔχων ἐν στέρνοις, ἐξ οὗ καί Θεοφόρος ὀνομάζεται.

Ἵστερα ἀπό πολύχρονη ἐπισκοπεία, συνελήφθη κατὰ τόν διωγμό του Τραϊανοῦ κατὰ τά τέλη τοῦ πρώτου καί τίς ἀρχές τοῦ δευτέρου αἰώνα.

Τό μαρτύριό του ἀποτελεῖ τό ἀρχαιότερο ἀπό ὅλα τά ἄλλα.

Ὁ Ἅγιος σκεφόταν ὅτι ἡ ὁμολογία πού γίνεται μέ μαρτύριο τόν ἐνώνει περισσότερο μέ τόν Κύριο.

Καθώς λοιπόν βρέθηκε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ, ὁ βασιλιάς τόν ρώτησε: “Ποιός εἶσαι πονηρό πνεῦμα πού φροντίζεις νά παραβαίνεις τίς διαταγές μου καθώς καί ἄλλους νά πείθεις γιά νά χαθοῦν κακῶς”;

Καί ὁ Ἰγνάτιος εἶπε:

“Κανένας δέν ἀποκαλεῖ ἕναν Θεοφόρο, πονηρό πνεῦμα· διότι τά δαιμόνια ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τούς δούλους τοῦ Θεοῦ”.

Ὁ Τραϊανός εἶπε:

“Καί τί σημαίνει Θεοφόρος”;

Ὁ Ἰγνάτιος ἀπάντησε:

“Αὐτός πού ἔχει τόν Χριστό στό στέρνο του”.

Ὁ Τραϊανός εἶπε:

“Ἐμεῖς λοιπόν σοῦ φαινόμεστε ὅτι δέν ἔχουμε θεούς, τούς ὁποίους χρησιμοποιοῦμε ὡς συμμάχους πρὸς τούς ἐχθρούς”.

...

...

Ὁ Τραϊανός ἀποφάσισε:

“... ἀφοῦ δεθεῖ ἀπό στρατιῶτες, νά ὀδηγηθεῖ στή μεγάλη Ρώμη καί νά γίνῃ τροφή τῶν θηρίων, γιά εὐχαρίστηση τοῦ λαοῦ”.

Όταν ο άγιος μάρτυρας άκουσε αυτή τήν απόφαση φώναξε με χαρά:
“Σ' ευχαριστώ Κύριε πού με άξιωσες νά τιμηθώ με τήν τέλεια άγάπη για σένα, δένοντάς με μαζί με τόν Απόστολό σου Παύλο με σιδερένια δεσμά”.

...

...

Έτσι ρίχθηκε σε άγρια θηρία κοντά στό ναό.

..

...

Έπειδή γίναμε αυτόπτες μάρτυρες με δάκρυα ξενοχτήσαμε στό σπίτι και άφου παρακαλέσαμε πολύ τόν Κύριο με γονυκλισίες και δεήσεις νά πληροφορήσει έμας τούς άσθενείς για αυτά πού είχαν γίνει προηγουμένως, όταν κοιμηθήκαμε για λίγο, άλλοι τόν είδαμε νά έρχεται ξαφνικά και νά μάς άγκαλιάζει και άλλοι πάλι βλέπαμε τόν μακάριο Ιγνάτιο νά προσεύχεται μαζί μας, άλλοι νά στάζει από ιδρώτα, σά νά ήρθε από κούραση μεγάλη και νά παρευρίσκεται κοντά στόν Κύριο.